

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem X.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2019, č. j. JMK 67468/2019, sp. zn. S-JMK 59031/2019/OD/Kš,

takto:

Žaloba se zamítá.

Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Židlochovice rozhodnutím ze dne 7. 2. 2019, č. j. 108220/2017, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že nezjištěný řidič jím provozovaného vozidla registrační značky: X. dne 7. 9. 2017 v 7:19 hod. v obci Židlochovice a dne 13. 10. 2017 v 07:36 hod. v obci Holasice překročil nejvyšší dovolenou rychlost o méně než 20 km/h. Za toto jednání uložil správní orgán žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že mu žalovaný nesdělil, které osoby se budou podílet na rozhodování o odvolání, třebaže o to požádal a dle § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), měl na sdělení této informace nárok. Žalovaný mu požadovanou informaci zaslal až po zaslání rozhodnutí. Žalobci tak fakticky nebylo umožněno namítat podjatost oprávněné úřední osoby. Žalobce má za to, že oprávněná úřední osoba žalovaného je vůči němu podjatá, neboť se tímto postupem snažila žalobce zbavit možnosti podat námitku podjatosti. Má také negativní citový vztah k jeho zmocněnci, který vystupuje ve větším počtu správních řízení, a to se značnou úspěšností; často zmiňuje též jeho údajné „obstrukční jednání“. Nadto i samotný žalobce měl s oprávněnou úřední osobou
Mgr. Bc. J. K.
názorové spory na právním fóru ohledně dopravních přestupků, kdy diskuse přerostla v osobní invektivy z obou stran. Obsahově identickou námitku řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 205/2017 – 21, kde vyjádřil jednoznačný názor, že není-li účastník řízení ke své žádosti poučen o oprávněných úředních osobách, a tvrdí-li jejich podjatost, jde o vadu řízení, pro kterou soud rozhodnutí zruší.
3. Žalobce dále namítá, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s právními předpisy, a proto je nelze použít jako důkaz. Záznam byl proveden stálým automatickým technickým systémem a měření provedla obecní policie. Obecní policie ovšem v rozporu s § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“), nezveřejnila informaci o zřízení tohoto systému. Žalobce namítá, že správní orgán se nezabýval tím, zda bylo zřízení stálého technického systému vhodným způsobem uveřejněno. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné a zároveň nezákonné, neboť tato zákonná podmínka nebyla splněna.
4. Skryté zaznamenávání silničního provozu obecní policií pro účely řízení o přestupku dle žalobce zároveň nemá oporu v zákoně, a představuje proto překročení pravomoci obecní policie. Dle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2009, č. j. 1 Afs 60/2009 – 119, a ze dne 25. 2. 2010, č. j. 9 As 38/2009 – 123, je pořízení záznamu bez vědomí kontrolované osoby přípustné pouze tehdy, je-li to v souladu se zákonem a zároveň je takový zásah nezbytný v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Je nesporné, že zákon výslovně neumožňuje obecní policii pořizovat důkazy skrytým způsobem, naopak dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii by mělo být pořizování důkazních prostředků pro veřejnost transparentní a viditelné.
5. Obecní policie v neposlední řadě vůbec nebyla oprávněna v daném místě měřit, neboť jednala mimo svou pravomoc. Dle § 1 odst. 5 a § 3a zákona o obecní policii plní obecní policie své úkoly na území obce, která je jejím zřizovatelem. Na území jiné obce smí plnit

úkoly jen tehdy, uzavře-li obec, jež je jejím zřizovatelem, veřejnoprávní smlouvu s obcí, na jejímž území své úkoly plní. V nynější věci mělo k přestupku dojít na území obce Holasice. Dle žalobce žádná veřejnoprávní smlouva mezi obcí Židlochovice a obcí Holasice uzavřena nebyla, což ověřil na úřední desce obce Židlochovice i Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Opak přitom nevyplývá ani ze správního spisu, přestupek byl proto zjištěn v rozporu se zákonem.

6. Poté se žalobce vyjadřuje ke způsobu zveřejňování soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

7. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve uvádí, že žalobce podal blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil, přičemž všechny nyní vznesené námitky mohl uplatnit již v odvolání. Dle žalovaného není úkolem správního soudnictví suplovat řízení před správním orgánem. Krajský soud by se tudíž dle žalovaného neměl zabývat skutkovými námitkami, které žalobce uplatnil poprvé až v řízení před soudem.
8. K jednotlivým námitkám pak žalovaný uvádí, že vada řízení spočívající v absenci poučení o oprávněné úřední osobě by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí pouze tehdy, pokud by rozhodovala skutečně podjatá osoba. Žalobce však pouze účelově a lživě obviňuje úřední osoby, přičemž v poslední době se úřední osoby záhadně osobně znají se všemi žalobci, které zastupuje nynější zástupce žalobce (např. řízení vedená u krajského soudu pod sp. zn. 33 A 30/2019 a 32 A 35/2019). Záznam o určení oprávněných úředních osob je založen ve správním spise.
9. Použitý rychloměr je automatizovaným prostředkem bez obsluhy a lze jej využívat v souladu se zákonem, zejména s § 79a zákona o silničním provozu. Součástí spisu je schválení úseku pro měření, ve kterém je Policií České republiky schváleno, že Městská policie Židlochovice je oprávněna provádět měření mimo jiné také v Holasicích. Žalovaný proto navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
11. Žaloba **není** důvodná.
12. Úvodem musí krajský soud odmítnout názor žalovaného, že je třeba pominout skutkové námitky, které žalobce neuplatnil v řízení před správními orgány. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu naopak platí, že krajský soud bez ohledu na způsob obhajoby žalobce ve správním řízení musí posoudit, zda správní orgány dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Je přitom povinností krajského soudu, aby na základě žalobních tvrzení sám odstranil případné pochybnosti o skutkovém stavu (§ 77 odst. 2 s. ř. s.), může tak v případě potřeby učinit i provedením nových důkazů (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 71).
13. Zůstal-li účastník řízení o přestupku před podáním žaloby pasivní, nemůže namítat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí z toho důvodu, že se správní orgán s některou s

jeho budoucích námitek nevypořádal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 - 62). To platí i konkrétně v případě zpochybnění naplnění podmínek obsažených v § 79a zákona o silničním provozu a v § 24b odst. 2 a § 3a zákona o obecní policii. Judikatura vychází z předpokladu, že pokud správnímu orgánu, který je obeznámen se situací v místě spáchání přestupku, nevystaly žádné pochybnosti o tom, že je obecní policie oprávněna v daném úseku (určeném policií) provádět měření a účastník řízení tuto skutečnost nikdy v průběhu správního řízení nezpochybnil, nelze správním orgánům vytýkat, že se otázkou naplnění těchto podmínek nezabývaly (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 214/2017 - 41, a ze dne 5. 3. 2020, č. j. 1 As 424/2019 - 29).

14. Soud je proto v těchto případech povinen postupovat tak, že sám vzniklé pochybnosti odstraní. Jakkoliv má krajský soud ve shodě s žalovaným pochybnosti o vhodnosti takto nastaveného procesního režimu, v němž je soud v rozporu s principem efektivity nucen do jisté míry nahrazovat činnost správního orgánu, nezbyvá než tuto ustálenou praxi akceptovat. Jelikož ve správním řízení zůstal žalobce krom žádosti o sdělení jména oprávněné úřední osoby zcela pasivní, námitkám nepřezkoumatelnosti však nelze přisvědčit.
15. Podle § 15 odst. 4 věty první správního řádu se o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, provede záznam do spisu a správní orgán o tom účastníka řízení na požádání informuje.
16. Krajský soud ověřil ze správního spisu, že sdělení o oprávněné úřední osobě (vydané k předchozí žádosti žalobce) a napadené rozhodnutí bylo vypraveno *de facto* ve stejný okamžik. Takový postup, kdy je účastník řízení o oprávněné úřední osobě vyrozuměn až ve chvíli, kdy prakticky nemůže vznést námitku podjatosti, představuje vadu řízení, která však nemusí mít vždy vliv na zákonnost správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2018 č. j. 3 As 11/2017 - 42). Důvody, pro které účastník řízení považuje úřední osobu za podjatou, lze totiž následně uplatnit v žalobě. Zrušení rozhodnutí žalovaného by bylo na místě pouze tehdy, pokud by tato námitka podjatosti oprávněné úřední osoby byla důvodná (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017 č. j. 2 As 322/2016 - 39, ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 121/2014 - 33, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 473/2019 - 39, nebo ze dne 20. 10. 2020, č. j. 6 As 169/2020 - 57).
17. Z uvedené judikatury dále vyplývá, že námitka podjatosti není důvodná, spočívá-li v obecných tvrzeních, že úřední osoba žalobci úmyslně nezaslala informaci o oprávněné úřední osobě s cílem jej poškodit; nebo spočívá-li v tvrzení předpojatosti či negativních emocí osoby vůči všem účastníkům řízení, které zmocněnec účastníka řízení zastupuje. Také pokud uplatní účastník řízení v žalobě zcela obecnou, nijak nekonkretizovanou námitku podjatosti, nelze dovodit, že uvedená vada řízení měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 412/2019 - 32).
18. Také v nynější věci žalobce podjatost úředních osob spatřuje zejména v jejich postupu v nynějším řízení a obecně negativní „náladě“ vůči zmocněnci žalobce ve správním řízení, což ovšem již *a priori* pochybnosti o podjatosti těchto osob založit nemůže. K podjatosti Mgr. Bc. K. žalobce uvádí, že s ním měl názorové spory na právním fóru ohledně dopravních přestupků, kdy diskuse přerostla v osobní invektivy z obou stran. Ani případné názorové spory však důvodem podjatosti úřední osoby být nemohou, tvrzení o osobních invektivách zůstává pouze v obecné rovině. Sám Mgr. Bc. K. pak v průběhu

jednání před soudem vyloučil, že by se vůči žalobci dopustil invektiv nebo že by se vůbec kdy účastnil diskuze na jakémkoliv fóru ohledně dopravních přestupků.

19. Tím se nynější případ liší od věci pojednávané Nejvyšším správním soudem v žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 205/2017 – 21, v níž naopak žalobce konkrétně tvrdil, že se osobně občansky angažoval ve věci prověřování spolupráce oprávněné úřední osoby s bývalou STB. Je proto třeba uzavřít, že postup žalovaného představuje vadu řízení, která ovšem v nynějším případě vliv na zákonnost rozhodnutí neměla.
20. Žalobce dále namítl, že obecní policie v rozporu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii nezveřejnila informaci o zřízení stálého automatického technického systému.
21. Ze záznamu o přestupku je zřejmé, že měření rychlosti vozidla bylo v nynějším případě prováděno v automatizovaném režimu.
22. Podle § 79a zákona o silničním provozu je *za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*
23. Podle § 24b zákona o obecní policii jsou-li k pořizování záznamů zřízeny stálé automatické technické systémy, *je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.*
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019 – 39, ze zákona o obecní policii ani jiných právních předpisů neplyne konkrétní způsob, jakým má být veřejnost informována o zřízení automatického technického systému k pořizování záznamů ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii; může se tak stát zveřejněním na úřední desce obce, na webových stránkách obce či obecní policie, případně i v periodiku dostupném na internetu nebo jiným vhodným způsobem. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku výslovně uvedl, že *„zveřejnění v novinách dostupných na internetu je třeba též pokládat za vhodnou formu, neboť tímto způsobem se o instalování měřicích zařízení mohla dozvědět široká veřejnost, a to přímo od příslušných představitelů obce“.*
25. Skutečnost, zda byla informace o zřízení automatického technického systému v nynější věci v uvedeném smyslu zveřejněna, ze správního spisu nevyplývá. Jelikož však žalobce v průběhu správního řízení tímto směrem ničeho nenamítal, nejedná se dle shora citované judikatury o vadu rozhodnutí a krajský soud se mohl touto dílčí skutkovou okolností zabývat.
26. Krajský soud provedl důkaz periodikem „Město Židlochovice zpravodaj“ z listopadu 2013 (na str. 1 a 2 v článku Slovo starosty); tam se uvádí, že *„...stejně zařízení (zařízení, které měří a zaznamenává rychle jedoucí automobily) bylo instalováno na Žerotínově nábřeží...“.* Toto periodikum je dostupné v elektronické podobě na stránkách www.zidlochovice.cz. Na stránce <https://www.zidlochovice.cz/cs/obcan/zidlochovicky-zpravodaj/archiv-zidlochovickeho-zpravodaje.html> jsou dálkově dostupná vydání Židlochovického zpravodaje, včetně výše citovaného vydání z listopadu 2013. Podstatné ovšem je, zda byla tato informace zveřejněna i v době spáchání přestupku.
27. K tomu krajský soud využil jednak webový archiv dostupný na adrese <https://web.archive.org>, který provozuje nezisková organizace Internet Archive. Tento nástroj archivuje internetové stránky a umožňuje jejich zobrazení k určitému datu zpět v čase. Krajský soud dne 20. 4. 2021 vyhotovil dva snímky obrazovky internetových

stránek archivu Židlochovického zpravodaje tak, jak se zobrazoval ke dni 4. 12. 2013 a ke dni 22. 8. 2017. V obou časových verzích se na stránkách obce Židlochovice nacházel odkaz na vydání uvedeného periodika z listopadu 2013, kde je zveřejněna informace o umístění automatického technického systému. Uvedená informace se tedy na internetových stránkách prokazatelně nacházela již v roce 2013 a také v období bezprostředně před spácháním přestupku. Třebaže samotný pdf soubor archivován není a snímek stránek přímo ze dne spáchání přestupku taktéž archivován nebyl, považuje krajský soud uvedená zjištění za dostačující.

28. Krajský soud rovněž dokazoval písemností „Sdělení“ ze dne 25. 1. 2021, podepsanou starostou města Židlochovice Ing. J. V., která byla soudu předložena v řízení pod sp. zn. 62 A 117/2017. V této písemnosti je uvedeno, že *„Na žádost odboru dopravy městského úřadu Židlochovice sdělují, že Zpravodaj města Židlochovice je pravidelně zveřejňován v elektronické podobě, na adrese www.zidlochovice.cz, od roku 2007“*.
29. Provedené důkazy svědčí o tom, že informace o zřízení automatického technického systému na Žerotínově nábřeží v Židlochovicích byla ke dni spáchání přestupku uveřejněna způsobem, který Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako vhodný a dostatečný, tj. v místním periodiku, které bylo dostupné na internetu.
30. Rovněž co se týče měření v obci Holasice, dle internetových stránek obce Holasice (www.holasice.cz, stav zjištěn krajským soudem k 18. 5. 2021), konkrétně rubriky Archiv aktualit, byl dne 6. 1. 2016 mezi aktuality vložen článek s názvem „Rozšíření působnosti Městské policie Židlochovice a měření rychlosti vozidel stacionárním radarem v obcích“. Pod odkazem je umístěna informace vedoucího Městské policie Židlochovice, která pojednává krom jiného o tom, že od 1. 10. 2015 bude umístěn stacionární měřič rychlosti vozidel na ulici Brněnské v Holasicích. Krajský soud rovněž vyhotovil za použití nástroje <https://web.archive.org> dne 18. 5. 2021 snímek obrazovky rubriky Archivu aktualit internetových stránek obce Holasice tak, jak se zobrazovala ke dni 19. 4. 2018, kde se rovněž odkaz na uvedenou informaci nacházel (jedná se o datum časově blízké době spáchání přestupku, dřívější verze stránky archivována nebyla). I v tomto případě proto nelze přisvědčit tvrzení žalobce o nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že zřízení stálého technického systému nebylo uveřejněno vhodným způsobem ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.
31. K námitce zákazu „skrytého zaznamenávání silničního provozu“ krajský soud uvádí, že z citované úpravy § 79a zákona o silničním provozu vyplývá oprávnění obecní policie měřit rychlost vozidel. Z povahy věci je s takovým měřením spojeno zaznamenání jeho výsledků, v opačném případě by tato zákonná pravomoc nemohla vést ke sledovanému cíli – regulaci chování účastníků silničního provozu. Zákon nestanoví, jakým způsobem má být měření prováděno.
32. Dle § 24b odst. 1 zákona o obecní policii je obecní policie oprávněna, *je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných*. Toto ustanovení zakotvuje pravomoc obecní policie pořizovat při plnění jejích úkolů záznamy z veřejně přístupných míst. Neukládá jí však povinnost o provádění každého záznamu dotčené osoby prokazatelně informovat.
33. Jak již bylo uvedeno, informace o zřízení stálého automatizovaného technického systému byla v nynější věci uveřejněna vhodným způsobem ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Pokud žalobce spatřuje utajení či „skryté měření“ pouze ve skutečnosti, že místo měření nebylo označeno dodatečnými značkami informujícími o měření nebo jiným

vizuálně nápadným způsobem, z žádného právního předpisu neplyne povinnost obecní policie při plnění úkolů v rámci zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku na úseku silničního provozu takovým způsobem postupovat. Napadené rozhodnutí proto z tohoto důvodu nelze hodnotit jako nezákonné (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2020, č. j. 8 As 66/2019 – 33).

34. Žalobcem odkazovaná judikatura je v nynější věci nepřiléhavá, neboť se týká pořízení audiovizuálního záznamu v rámci kontroly taxikáře uvnitř jeho automobilu při výkonu činnosti. Nejvyšší správní soud vzal mimo jiné v úvahu, že důležitým faktorem pro posouzení, zda je určitá skutečnost chráněna čl. 8 Úmluvy, je posouzení, nakolik je daná aktivita veřejná, resp. veřejnosti přístupná a nakolik je snímání záznamovým zařízením zaměřeno na pořízení cílených a jasných záběrů jednotlivce. V nynější věci však došlo k pořízení záznamu na veřejně přístupném místě (nikoliv uvnitř automobilu) a měření bylo zaměřeno na automobil a nikoliv jednotlivce (ostatně, řidiče nebylo možné podle záběrů ani identifikovat).
35. Žalobce ve správním řízení nenamítal, že by obecní police jednala mimo svou pravomoc proto, že nebyla uzavřena veřejnoprávní smlouva dle § 3a zákona o obecní policii. Ani zde tedy není na místě vytýkat žalovanému, že se touto otázkou v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval.
36. Podle § 1 odst. 5 zákona o obecní policii *obecní policie může jí svěřené úkoly plnit i na území jiné obce, pokud tak stanoví tento nebo zvláštní zákon. Podle § 3a zákona o obecní policii obec nebo obce, které nezřídily obecní policii, mohou uzavřít s jinou obcí v témže vyšším územním samosprávném celku (kraji), která obecní policii zřídila, veřejnoprávní smlouvu, na jejímž základě bude obecní policie této obce vykonávat úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem na území obce nebo obcí, které obecní policii nezřídily a jsou smluvními stranami této smlouvy. Veřejnoprávní smlouva vyžaduje ke svému uzavření nebo změně obsahu souhlas krajského úřadu. O udělení souhlasu rozhoduje krajský úřad v přenesené působnosti.*
37. Krajský soud zjistil z veřejně dostupných zdrojů na internetových stránkách obce Holasice a Jihomoravského kraje, že veřejnoprávní smlouva o výkonu úkolů obecní policie byla uzavřena dne 18. 5. 2015. Podle této smlouvy Městská policie Židlochovice bude vykonávat na území obce Holasice úkoly obecní policie, a to ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o udělení souhlasu s uzavřením smlouvy na dobu neurčitou. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 6. 2015 a je na internetových stránkách obce Holasice taktéž dostupné. Oba dokumenty provedl krajský soud při jednání jako důkaz. Námitka nedostatku pravomoci Městské policie Židlochovice plnit úkoly obecní police na území obce Holasice z důvodu absence příslušné veřejnoprávní smlouvy proto taktéž není důvodná.
38. Otázka zveřejňování soudních rozhodnutí na internetu nemá žádnou souvislost s předmětem tohoto řízení.

V. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 26. května 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. Z.